

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1.
sz. l. em. (Király-
utca sarkán).
Kiadóhivatal:
Wolf M. könyv- és
papírkereskedés-
ben, Király-utca,
Hattyú-épület.
Megjelenik vasár-
nap kivételével
mindennap este 5
órákor.

PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS”)
POLITIKAI NAPILAP

Előfizetési árak:
Helyben:
Egész évre. 10.—
Egy órára. . . 1.—
Vidékre:
Egész évre. 12.—
Egy órára. . . 1.20
Egyes szám ára
Pécsett 4 kr., vi-
déken 5 kr.
Egyes számok
kaphatók minden
lapelérőstől.

Pécs, 1894.

Péntek, április 13.

88. (1151.) szám.

Megszavazva.

A szabadelvű Magyarország győzelmét innepetül. Öröm és lelkesedés ragadja meg a szabad és független polgárok ezreit, millióit arra a hírre, hogy a képviselőház mai ülésében a kötelező polgári házasságról szóló törvényjavaslatot nagy többséggel általánosságban elfogadta. Az ország hű maradt a szabadelvűség nagy eszméjéhez s bátran helyt állott a kitzűzött zászló mellett, áthatolva minden viszályon, lektüzdve ármányt és kishitűséget. Fennen lobog a zászló, hirdeti a győzelmet és lelkesítve inti hivat: előre! Mert törvényt akarnak, hogy az állam felsőbbsege elismertessék az ország minden polgára és lakója által egyenlően, törvényt, mely a családi jog viszonyait mindenkire nézve egyenlő mértékben szabályozza, törvényt, mely a kivételes bíróságok, privilegiumok mellőzésével lerontsa a vallási különbségek ősi válaszfalait. És a törvény meg lesz hozva a mai szavazat után. Hiába minden csűrő-csavaró taktika, hasztalan minden ijesztés és anathema, célvesztett minden a vallás szent dogmáiból kimagyarazott tiltakozás, a szabadelvűségnek győzni kell. Kell, mert győzelme által kinek-kinek vallási érzelme tisztelben hagyatik, senki atyja és őseinek vallását meg-

tagadni nem lesz kénytelen azért, hogy egy elviselhetetlen köteleklől megszabaduljon és mert az egységes házassági jog a tiszta erkölcsön és törvényességen alapul. Csak e győzelem által lesz béke, megnyugvás és igazi áldás, mert az állam és kormányja eléggé erősek, hogy a szentesített törvényt végre is hajtsák és annak tiszteletét és engedelmisséget szerezzenek.

Koszorút fon ma, az első győzelem ünnepe a magyar nemzet. Egyet annak sírjára, a ki a testvérelendő igének atyja, leglelkesebb apostola volt s ki még csak rövid pár hónap előtt minden egybenél magasabbnak, kötelezőbbnek jelentette ki magát az elvet, ki elfogulatlanul, tisztán az eszme magasztosságától eltelve parancsoló kötelességévé tette a kitzűzött zászló nyílt és bátor követését, nem tagadván el azoktól a kezdeményezés érdemét, a kik a kivételre vállalkoztak. Ha már sokak szemévilága előtt nem volt elég a szabadelvűség tiszta fénye, oda adta hozzá nagy nevének és dicső küzdelmeinek ragyogását is. Oda adta minden más kikötmény és feltétel, de egyszersmind minden lemondás nélkül is helyeslő és hozzájáruló szavát, semmi másért, mint tisztán az elv és igazság elismeréséért.

A másik koszorút a szabadelvűség Magyarország miniszterelnökének, a szabadelvű párt vezérének s a haza első polgárának, Wekerle Sándornak fonna. És fonna érdem szerint.

Ha visszapiantunk programjának határozott és férfias egyenesség megállapított, minden kételyt és ingadozást kizáró nyíltságára, ha eszünkbe jut: mennyi ármánynak és megtámadtatásnak volt kitéve addig is, a míg a szabadelvűség követelményeit konkrét javaslatokba öntötte, azután pedig mily óriási küzdelmeknek kelle átessenie; ha méltányolni bírjuk a hatalomban az erkölcsi érület tiszta, önzetlen hangját s helyt adunk a politikában is a lovagiaság és becsületes kitartás morális erejének és végre, ha a szakminiszter által beigazolt sikerekből a pártvezér és államférfi sikerét is elismerni készek vagyunk, úgy az a koszorú méltán megilleti őt! Az, ki a *mi viszonyaink szerint* adott szavát minden akadály, ostromlás és ármány dacára híven megtartja s nemcsak megtartja, de győzelemre is viszi, hozzá oly *kerdesben*, mely semmi irányban sem nyújt biztosítékot a hatalmi állás fönttartásához, oly *elvért*, mely nem egy szomszédos állam ellenáramlata folytán is kitéssé vált a siker elérésében, az mint politikai, mint párt-

A „PÉCSI ÚJSÁG” tárcája.

Sötétben.

— Irtá: Pipifax. —

Teli teljes ibolya
Nyílik egy kis rózsafa
Tövében;
Arra mentem a mulkor,
Eppen kilenc órákor,
Sötétben.
Loptam is egy csokorra valót,
Kaptam érte jó utra valót . . . stb.

No hát ki ne ösmerné ezt a divatossá lett dalt, melyet annak idején épp úgy, vagy még jobban énekeltek, mint ma a „Margaréttá.” Játsszotta a verki oly jobb ügyre méltó kitartással, hogy majd kijátszotta az embert a világból — akarom mondani a tárelméből. Ezt a dalt, melyet most jobban gyűlölök a bünömmel, ezt a dalt én átéltem. Ne tessék olyan hitetlen areot csinálni, meg fogják látni, hogy igazabb ok nem volt a gyűlöletem még a „Fischerin du kleine” iránt sem, mint az mely engem e nóta ellen ingerelt; mert valahányszor énekelni hallom, nem minden ok nélkül úgy érzem, mintha pekem szólna s benne a gúny nyilatkoznék meg.

Huszonegy éves voltam, tehát abban a korban, melyben az ember vére a legtüzebb, lelkesül minden szépért, jóért, s nem nézi: lelkesülésének tárgya tiltott gyümölcs-e vagy sem. Abban a faluban, melyben én a husvéti szünidőket töltöttem, volt egy özvegy asszony, s annak egy fiatal özvegy leánya, titkos rajongásom tárgya. Olyan gyönyörű plasztikus idomok, olyan csókra temető ajk, olyan ingerlő aregördőcskék, olyan éfekteke haj s olyan ibolya-kék szemek, melyek minden szendésűgk mellett is gyűjtőbbak voltak a paráznál; szóval olyan Venuzi bájok nem minden korban teremnek. Csoda-e, ha az én tapasztalatlan szívem tüzet fogott s ez benne napról-napra jobban terjedt.

Ez volt az a „teli teljes ibolya.” De a fa, amelyiknek a tövében ez a teli teljes ibolya nyílt, — nohát az, ha rózsafa volt is valamikor, most már csak tuskóit érezte — ez a kiszáradt rózsafa volt az én imádottam édes mamája.

A bolondulásig szerelmes voltam a teli teljes ibolyába — a fiatal özvegybe.

Elöttem volt a paradicsom összes boldogságával, de ott állott előtte láng pallosával a rózsafa — akarom mondani — egy sárkány!

Hanem hát a sárkány nem mindentudó, ha hét feje van is. Az volt a kérdés, mikép jutassam el szerelmi vallomásomat a fiatal özvegyhez anélkül, hogy az öreg csak sejtjen is róla valamit. Sok álmatlan éjszakába került, de végre kisütöttem.

Egy szép napon följáratlan nekik könyvtáramat, mit ók kész örömet fogadtak. Akkor aztán a kölesönzött regény egy lapját, melyen valami szerelmi vallomás volt, behajtottam s úgy adtam át és biztosítottam mindkettőt, hogy érdekes olvasni valót fognak találni benne, csak figyelmesen olvassák. Imádottam, úgy lát-szik megértett, mert mikor vissza kaptam a könyvet egy másik lap is be volt hajtva, hol a regényben a nő elfogadja s viszonozza a férfi szerelmi vallomását.

A könyvet a vén sárkány adta vissza s kért, hogy hozzak másikat és ne haragudjam a „számár fülek” miatt, de hát a leánya, mikor elhagyta az olvasást, behajtotta az egyik lapot.

Bántott egy kissé a „számárfül.” Nem akar-e ez célzás lenni a vén sárkány részéről? De utóbb kivertem fejből azt az ostoba gondolatot s örültem elért sikeremnek. Ez volt a mesterfogás. Maga a paradicsomot őrző sárkány közvetítette szerelmes leveleimet.

vezér és férfiú egyaránt megérdemli hazája igaz elismerését, tiszteletét, sőt hódolatát. Csak a legtisztább meggyőződéssel megérlelt szabadelvű gondolkodás, a szükségességnek teljesen kiforrt, mely és bőles belátása tarthatják meg **Wekerle** Sándort helyén és így bátran mondhatjuk, hogy nem ő személyében, de általa és tevékenység által maga az elv, a szabadelvűség győzedelmeskedett. Adjuk meg neki minden levonás és kicsinyítés nélkül az elismerést azon érdem szerint, mely csak kiválóan nagy emberek sajátja és azon mértékben, mint a mily fényes az ügy, melynek győzelmét ünnepljük. De mi fő, legyen a mai szavazás nemcsak a törvény meghozatalára nézve kedvező, hanem egyéb politikai eredményeket is biztosító, ez lesz a vezér legszebb jutalma. Szűnjének meg magában a szabadelvűpártban a viszályok és félreértések, a szabadelvűség hívei általában találják föl az együttműködés és összetartás közelebbi érintkezési pontjait, hogy így lépésről-lépésre bár, de biztosan és céltudatosan hatolhassunk — előre. A haza mindnyájunktól odaadó és lelkes munkásságot vár, csak az önzert, békés és fáradhatatlan kötelesség-teljesítés által valósfíthatók meg mindazok a nagy eszmék, melyek azt a nagy tért ott **D e á k** Ferenc mauzóleuma közelében körülleglik és örökségként ránk hagyattak.

Az országot át és átjárja ma az a hír: *megszavaztatott!* Kinek része volt benne, nagy és kicsiny, szóban és tettben, megtalálják az elismerést abban az általános örömben, mely ma Magyarországot szabad és független polgáraiban felekezeti és pártkülönbség nélkül lakozik.

A szabadelvűség zászlaja vígan lobog. Most hát előre!

Szóval mi megértettük egymást s szeretjük is egymást — csak egy távolról. Az én égő szívem ellenben azt diktálta, hogy fundáljak ki valamit a találkozásra. No hát egy pár álmatlan ójszaka árán találtam is valamit. De esitt! Mint műkedvelő fiótás az izzadásig menő igyekvettel tanultam be az akkor annyira divatos dalt: „*Sötétben.*”

Estére a vén sárkányhoz voltam hiva vacsorára, a nevéünneppét ülte. Diadalalt vittem fiótámat a hónom alatt s az ott egybegyűlt vendégsereg előtt teljes önértékeléssel játszottam el a legújabb dalt: „*Sötétben.*” A szép fiatal öszveg kért, irjam le neki a szöveget, meg szeretné tanulni. Kész örömmel teljesítettem a kívánságát s a szöveget ezeket a szöveget: „*Éppen kilenc órákor sötétben!*” megnevésített ezruvált sötétben irtam s még alá is huztam. Ez volt a jel.

Intett, hogy megértette. Csakhogy ez a szöveg kézzől-kézre járt s a vén megeránának is a kezébe jutott. Látszólag közönyösen adta odább s folytatta két szomszédnőjével a megkezdett nyelvgyimnásztukát.

Kilenc órákor rosszulletet színlelve kimentem a kertbe, a fiatal öszveg — a gondos háziasszonyka — utánam jött meg-

Kossuth-politika.

Budapest, április 12.

Egész bizonyosra veszik, hogy Kossuth Ferenc többé nem fog visszatérni Olaszországból, hanem, mint a dicsőséges Kossuth-név örököse Olaszország ege alatt fejezi be földi pályáját, hol teljesen akklimatizálódott, míg nálunk valóban soha sem tudna megszokni. Ez azt jelenti, hogy a Kossuth-politika, a Kossuth elvi álláspont, melyet Kossuth Lajos mind halálig képviselt, Magyarországon természetesen talajra nem talál. Itt Kossuth-pártot alakítani immár lehetetlen, mert az részint *túlhaladott álláspont, részint képletlenség*. Ez az ország sokkal józanságban, hogyssem kalandos politikára vállalkozzék. Tőle függ tisztán sorsa. Önmaga kormányoz. A király csak uralkodik.

A Kossuth Lajos neve immár átadott a történelemnek. A Kossuth-politikának többé aktuális értéke nincs. A fekete zászlókat is bevonták. A főváros, mely úgyszólván fekete posztóval volt bevonva, ismét a köznapni színben áll előttünk. A keresip-temetőben is megszűntek a zárandoklatok. A halottak birodalmában minden csendes. Csak a függetlenség és 48-as párt járja a képviselőházban a boszorkánytáncot Kossuth sirja körül, meggyaláztatva, megfertőzve a kegyelet tisztá zselmeit. De ezeknek is egyszer csak vége szakad. Megöli az idő, mely minden nagyságot, minden dicsőséget a porba ejt, eltemet. A századok fővénye eltemette az egyiptomi piramisokat is.

Kossuth Ferencatyja holttetésével és annak tradícióival jött be az országba. Az elsövel, a szent hamvakkal meghódította ennek az ország összes lakóinak, párt és felekezeti különbség nélkül, a *szívét*. Ezt kifejezte az a nagyszerű gyász-

pompa, a melyben nálunk talán senki sem részesült. A Kossuth tradíciók azonban fiáskot vallottak, *nem tudtak behatolni a magyar nemzet józan elméjébe*. Jól mondta Kossuth, hogy ő már 1867-ben meghalt. Igaza volt. Sőt a föltámadás reménye nélkül szállott sirba az elv, melyet Kossuth képviselt.

Kossuth Ferenc két föltételhez kapcsolta politikai akcióját. *Első*: Használni az országnak, rendbontást kerülve. *Második*: A magyar értelmiségre támaszkodva alakítani függetlenségi pártot. Egyik föltétel sem teljesült és Kossuth Ferenc van annyira jó hazafi, hogy még személyes tekinteteit is félretéve, akciójába nem lép, hanem vissza vonul, mert azt a fényes nevet, a melyet visel csak elhomályosítani tudná akciójával. De még igazi rendbontókat sem találna akciójához, mert az utcai nép nálunk föl nem tudja forgatni a rendet. Egyaránt betört koponya, tömeges elzárás. Ezzel végződik minden utcai zavargás. Erre a dicsőségre Kossuth fia nem pályázik, mert ezzel csakugyan nem használma sem tradícióinak, sem az országnak.

De az *intelligenciára* sem támaszkodhatik akciójában. A magyar intelligencia épen értelmiségénél fogva kineveti azt, ki most kiálná el „A haza veszélyben” van. Semmiféle veszély nem fenyegeti ezt az országot, sem annak függetlenségét. A 1867-iki kiegyezési alap tökéletesen bevált. A *dualizmus* immár az ország függetlenségének szimbóluma. Milyelt *duo*, mindjárt nem *unio*. A real-unio, a personal-unio stb. iskolapadokba való bölesesség ugy sem menti meg egy ország függetlenségét sem. Magyarországon senki nem parancsol, csupán a magyar nemzet önmagának. Olyan kormányunk van, a milyent akarunk és a milyent megérdemlünk.

Sarajevói dervisek.

Sarajevo, április elején.

A megszállott tartományok székhelye azon városok egyike, melyek az egész világ népelemit összpontosították magukban miként Floreacben az olasz, francia, holland s egyéb típusok vannak képviselve, ugy Sarajevo is Európa s a kelet népeit és azok szokásait mutatja be az idegennek. A török szultán eme volt „vilájet,” jgy annyi anyagot nyújtott már igaz és hihetetlen elbeszélésekre, hogy csak ismétlésben esném, ha a város bármely nevezetességéről szólnék is. Csupán az „üvöltő dervisek”-kel bntak el mindaddig mostohan s ezekkel is azért, mert Sarajevo-ba is ritkán láthatók, illetve hallhatók.

Kicsiny, de diszes társaság ült együtt vacsorázva, régi jó ismerősünk Neuszedler tagas éteriemben, kiki saját igaz avagy koltott nápi kalandjait mesélve el, s mint az már keleti turistáknál szokásos: valamennyi egy-egy fiatal török menyekével „kacérkodott”. Hej pedig ha azt a fátyolt levethették volna! . . .

— Hát az urak nem nézik meg a derviseket? — Kérdi Neuszedler bácsi.

nézni, hogyan vagyok? Tanuk nélkül voltunk. Oletés, esök stb. Első titkos találkozásunk fölött érzett boldogságunkban megfellekedtünk arról, hogy a tornác alatt állunk. Epp egy hosszú sóhaj lebbent el ajkamról, mikor — hidegvizvel nyakon öntenek a tornácra!; ijedten nézek föl s a riess mögött a vén megerát látom.

— Ugy? Ibolya kell az ifurnak? Éppen kilenc órákor? Sötétben? Igen? — Rikácsolta le a magasból. — Megértettem én én is a száműrtles szerelmi vallomásokat, kedves hű fiótás uram!

A sárkány mégis jól vigyázott; végig figyelte szerelmünk egész történetét.

Ilyen esurom vízesem nem mehettem vissza a vendégek közé; haza kellett sietnem, telitelles náthával, sötétben.

Ettől kezdve nem kaptam meghívót se névnapra, se ebédre, se vacsorára, a könyvtáram se kellett — t. i. az öregek, sőt ha tiszteletemet akartam is tenni, nem volt számomra senki odahaza.

Ezért gyöflömb én ezt a dalt, mert valahányszor éneklük, mindig az a vizes — sóhaj jut az eszembe.

Loptam is egy csokorra valót,
Kaptam érte jó utra valót . . .

Itt tehát a magyarok parancsolnak a magyarnak. A ki pedig több szabadságot akar, mint itt van, ez valóban nem tudja, mi követel. Ami még az egyéni szabadság külső diszleteiből hiányzik, azt is kivihetjük, ha akarjuk. Ott vannak az egyházpolitikai javaslatok, a melyek még az egyházakhoz való viszonyt is szétbontani célozzák. Tessék megszavazni feltétlenül. Ezt pláne Kossuth is ajánlotta, bár a szabadelvűség zászlószenteléséhez csak egy zászlószegyet ajánlott fel, azt azonban ki ennek az ünnepek értelmi szerzője volt, a magyar király kormányát, haláláig ignorálta. A magyar értelmiség nem lelkesedhetik Kossuth párt-ért. A kaszás hadserrege pedig Kossuth Ferenc önmaga sem reflektál. Így tehát végbucsum mond a hazának.

Szívesen mondnék neki mi is „Istenhozzádót“ és biztosítjuk arról, valahányszor erre vezet utja, Kossuth Lajos sirján mindig friss koszorút talál, de politikájának zászlóvivői nem akadnak itt többé.

Della.

Sikertelen támadások.

Budapest, április 11.

(F—y.) Holnap halljuk meg a házasságjogról szóló törvényjavaslat fölött folytatott általános vita utolsó zárobeszédét a képviselőházban és mindjárt rá következik a szavazás, a mikor Magyarországi képviselőháza újra be fogja bizonyítani, hogy az igaz szabadelvűség és polgári egyenlőség nagy eszméjeért lelkesülten áll helyt egy óriási többség, melynek eljárása és önfeloldozó magatartása tisztelet gerjeszt mindentűt a művelt világban.

A mérges anyaggal telt bombák, melyeknek elcsúszására az ultramontan ellenlélek annyit tudtak sugyva is, meg hangosan is mesélni az utolsó napokban, elpattantak ugyan az utolsó három nap alatt a házban, de kiült, hogy kellemtelen illatukon kívül nem tartalmaztak azok valami veszélyes, robbanó anyagot és csak az egész láрма csak blhtrí volt, félnék

— Hopp! a dervisek! Igen ám csak hogy a hitelenek számára fenntartott hely oly kicsiny, hogy csak mersékel számú jegyeket bocsájtanak ki a polgármesteri hivatalnál s azokat bizonyára már felgölgálták máskor.

Erre az egyik — már sokat hányt — vetett asztaltársunknak kitűnő ötlete támadt! — Az előtte heverő etlapot nyolcad alakra vágta szét s alaja homi összefüggés nélküli vonalokat írt, melyek állítása szerint Allahban boldogult Mustafa Beg Jádil Pasic polgármester sajátkezlés aláírását képviselték.

— De most menjünk fiúk, mert elké-szünk.

— Folkerekedünk és utnak indultunk. A Csemalutia után végig haladva közeledünk a város északi részéhez, hol a dervisek minareteje van. Sötét sikátorokon, melyeket itt-ott csak egy-egy tipegő török mecsepe világított meg, mentünk keresztül s szinte féltünk, hogy a feltekők valamely megmaradt csapatja e félre eső helyen megtámad bennünket. Dicsértük is Allahat valahányszor egy vekony, kiszáradt alakot pillantottunk meg. Végre felértünk a mecsethez, a hol már egybegyűltek az igazhívők.

— Aksham hairosum Eféndi!

— Allahrasom! — volt a válasz,

emberek megijesztésére szánva, a kik azonban, ha ugyan voltak, csakhamar visszakapták bátorságukat, látván, hogy nincs veszély. E lapok hátsajján már 10 nappal ezelőtt körülmenyesen meg volt írva, hogy azt a két kérdést, melyet az ellenzéki férfiak csak azért rántottak elő, hogy egyrészt Kossuth Lajos híreinek élőségebe kapaszkodva, nagyobbban tünjenek föl, másrészt pedig — és főleg azért — hogy lehetőleg még halogathassák a nagy szabadelvű reformok létesítését és keresztülvitelét, vagy hogy esetleg skandalóz incidensek azoknak megszavazását tan egyáltalában lehetetlennek tegyék.

Fölgürközve neki is készültek mindenféle „irtózatok“ támadásnak és lármának. De csakhamar kiült, hogy ez az egész nem egyéb banonánál, mert a hol nincsen mit megfogni, a hol nem lehet határozott követeléseket formulálni, a hol legfeljebb jogosulatlan rekriminációkról van szó: ott nem lehet végkéllí vítát provokálni, vagy a tárgyalásokat egyáltalában lehetetlennek tenni, a mint azt sokan megjósolták.

Az a két kérdés, a melyről szó volt, csakhamar megoldódnak tünt ki, sőt mi több, e két kérdés fölvetéséből a házban tulajdonképen a *Wekerle-kabinetnek példátlan győzelem került ki.*

Ki hitte volna azt, hogy Kossuth Lajos halála a 67-es alapon álló magyar kormányt nagy erkölcsi, fényes előéletével és győzelmével fog jáni? Igaz, egy kiesít segített ebben az ellenléleknek rövidlátása is; de ez mindig így van tulajdonképen, mert egy becsületes, igyekvő, derék kormányt személyes ellenlékét eszénál, már önmagában rövidlátás. A sajtónak teljesen jogos panaszja oly megoldást nyert, melynél előnyösebbet, jobbat és kedvezőbbet nem is képzelhetett az ember. Persze, mindkét részről arra az álláspontra kezdtek helyezkedni, a melyet a multkor e helyen, mint egyedül cölhoz vezetőit jelezünk, s melyért a kiesít túlságig elkeserített kollégáink mégis nagyon sürri szmrehányásokkal, sőt még az árulás vádjával is illettek. Mihelyt a hírlapírók egyeteme érintkezést keresett és talált a ház elnökével, rögtön megvolt a teljes egyetértés és a kölönös megértés, s az egész ügyből az a nagy előny származott, hogy egyrészt a képviselőház és a világ megismerte a sajtónak nagy hatalmát, melyet annak képviselői valóban ritka önzetlenséggel használnak föl, másrészt

mire egyik közlök fölemelkedik s jegyvet ker.

Barátunk legott előveszi az etlapot s a legkomolyabb arccal átnyujtja azt. A töröknek föltűnt ugyan az új alakú jegy, de olvasni nem tudván megvetésteles pillantást vetett reánk s fölvezetett a karzatra.

A gyengén világított kis mecset belseje is olyan misztikus berendezésű volt, hogy inkább a félelem izgatott föl bennünket, mint a kíváncsiság. Az izlestelemlől festett falakon ő divatu kardok buzo-gányok, kések, fegyverek lógtak. Karzatu jobb oldalán mohamedan nők számára föntartott sürü fárcsozattal ellátott helyek voltak.

A hívők egyenkint jöttek a templomba s mindjárt imához fogtak, legutolsónak egy ősz szakállú ember, a dervisek legvnebbje jelent meg, az ottárnál foglalván helyét. Miután csendes ájtatóságuk t elvégzték körbe ültek és egy nagy olvasót véve kezökbe, fönhangon kezdték meg a la-illah-il-Allah-imát, melyet vagy 400-szor ismetelték.

Ezután a legvnebb, ki különben a legszívósabb természettel is bírt, fölállt, mire mély csend állott be. Néhány perc múlva, ujból kitört bolólok a fanatizmus szülte düh és most kezéket egymásba lán-cólva majd jobbra, majd balra hajtották fe-

pedig végre valahára megszabadultak oly elemektől, melyeknek tolokodó jelenléte a képviselőházban nagyon is kínosan hatott; kínosan első sorban nagokra a munkás hírlapírókra.

Hogy azután akadt a képviselőházban mégis néhány férfi, a ki a gyulotneban és epeskedésnek egész lavaját öntötte a hírlapírókra, véletlenül csupa ellenlék ember, az ujra csak azt tanúsítja, hogy mily kevés itelőkésséggel vannak ezek az urak megáldva. A sajtó jól ténne, ha ezen ugynevezett politikuskok egyikenek-másikának megmutatná, hogy a sajtó nagyon jól meg tud élni a nélkül, hogy ezen uraknak még csak nevet is tolla hegyére venne, a mi megfordítva sehoggy sem áll; mert hiszen éppen ezek az urak azok, a kik, mondhatni, kizárólag a sajtó dédelgetésének és túlságos jóindulatának köszönhetik hírtüket, politikai befolyásukat. Hogy a miniszerelnök, a kinek előlátása és bámulatos taktikai ügyessége mindennap ujra meglepi a közönséget, ezt az alkalmat el nem mulasztotta, hogy gyönyörű szavakban meg ne emlékezzék a sajtó feladatának a magasztoságáról és a sajtó képviselőinek a méltóságáról, ez szorosan véve nem is annyira Wekerlének, mint az ő egyetlen ellenfeleinek az érdeme.

Egészsen hasonlóan előnyös lebonyolítást nyert az a másik kérdés, a me yet néhány képviselő a ház elnökének személyét illetőleg kovácsolt. Itt is csupa ráfogásokkal el akartak hitetni, hogy Bánffy kegyelet nélküli, rideg, turlangos, taktikázó és Isten tudja, mi mindenféle rossz tulajdonsággal bíró ember. Persze, Bánffy ütöttek, hogy Wekerle érezze; azaz: nem is annyira Wekerle miatt, mint inkább azon istentelen reformok miatt, a melyeket Wekerle oly fényesen meg tud védeni, és talán még keresztül is visz.

Le kell tehát rántani ezt a kálomista Bánffy, s ha a rés meg lesz, akkor majd a siker nagyobb reményével lehet neki menni Wekerlének is.

De rettenetesen csodáltak ezek az urak ismét!

Bánffynak mi sem lett volna könynyebb, mint Budapestten maradni és elmenni Kossuth Lajos temetésére. Abban őt senki nem akadályozta és hozzá, még nagyon olcsón, óriási népszerűségre tett volna szert. O azonban okvetlenül kénytelen volt Kolozsvárra menni. Nem közönséges egyházi ülés volt ott. Egy 18 év óta folytatott, nagyon kemény háveg-

jöket, s a lengyelkéhez hasonló táncot lejtettek. A rémes visítás, láрма, ugrándozás, mely ezután következett, mindinkább dühös tombolásba ment át, míg végre egyesek kimerülve, habzó szájjal a földön fetregtek.

Most a dervisek föbbjei nagy tört vettek le a falról, mely szeggekkel kirakott vagyombokból állott, s társai közé keveredve, Allah nevének kiejtése mellett dovték azt meztelen mellébe, aztán meg a gymorta tájkának a testébe anélkül, hogy vér folyt volna vagy csak a tőr bevérésedet volna. A mindinkább dühösebb dervis ezután egy iv alakú kardot tartatott két ember által és annak élére ugrott föl majd testével fektett reá, s teljesen ép testét állott föl.

A dervisek ezzel azt akarják bizonyítani, hogy a kit Allah szeret, az azt szeri, se tör nem sértheti meg.

A nagy páthozat véghez vitt késeles után a még lábukon állni tudók a földön fetregő elvbarátjaik segítségére siettek, s azokat ujra föléstették, mire ismét egyenkent és boldogan távoztak.

Oket követünk mi is, kiki saját gondolatba elmerülve, míg végre a város zaja ismét fölriaszott bennünket töprekedésünkbe.

küzdelme folyt ott le. E küzdelemben Bánffy szemben állt Barthával. Az egyházkerületi közgyűlés alelnöke Bethlen Gábor gróf a mai kormányának Bánffy személyének dühös ellensége. Ha Bánffy nem elnököl azon a gyűlésen, okvetlenül és akadálytalanul elnököl Bethlen gróf. Ebből menthetlenül óriási nagy hátrány s anyagi kár származhat volna egyháza státusára. Rövidbekezdése sem lehetett fogni az ülésezéseket, ellenkezéleg három nap alatt öt több órai ülést tartott Bánffy, eszék hogy legalább hétfőre visszajöhessen Budapestre, a vasárnapot pedig okvetlenül ott kellett töltönie, mert a gyűlésen kívül föl kellett esketnie papokat, a mit szintén esak ők tehetnek. Igaz, Bartha Miklós arra számítot, hogy Bánffy csak nem fog ott maradni elnökölni, ha Kossuth Lajos rávalon fekszik s előkészítette volt szépen az ő győzelmét s leutazott Turinba, hogy ott még egy győzelmet arasson, mint a képviselőház szónoka. Most erre elképzelni azt a teljesen jogosult elképzelést, mikor Bartha azt tapasztalta, hogy nemcsak Turinban azt kellett engedni Rohoneyznak a szót is, meghallani Károlyi Gábor grófnak azt a megjegyzését: „Az istenért, csak nem fog ultramontan ember a kormányt holtteste fölött beszédet mondani, hisz megfordulna koporsójában,“ hanem arról is kellett utólag értesülni, hogy a rég folytatott küzdelem az egyházkerületben is ellenére dült el s végképp le van győzve ott is Bánffy által.

How Bánffy Dező báró visszajött után részt vett az összes kegyeleti ünepeken, azt már nem akarták észrevenni; nekik mindenáron kellett valaki, aki nem volt kegyeletes. Minek lássa az egész külföld, az egész ország egy észében, egy nézetben összeolvadni a magyar nemzetet? Minek higgye Európa, hogy Magyarország igazán szívből-lélekkel tiszteli és becsüli Kossuth Lajos emlékét. Meg kell ezt gátolni. Lássa a világ, hogy ez nem igaz! Becsürelni kell az intenciókat, a nyilvánvaló tényeket és le kell rántani a kegyelet óriási, páratlan megnyilatkozását a pártoskodás posványába. Azok ugyan, kik soha se törődtek Kossuth Lajossal, nevezetesen a nemzeti párton, odáig is akartak menni, hogy olyan lármát csapnak, amig csak szusszal bírják, hogy Bánffy ne is elnökölhessen, ebbe a veszedelmes hajszába azonban mégse menek be; észrevették még idejében, hogy ebben a közvélemény nem értené trefát és nagyon hamar súlyos büntetés érthető őket. Az egész dolog még semmiképen se kívánja azt, hogy a kegyelet tényleg heccet csináljanak; a közönség nem akarja, hogy legdrágább szívbéli érzési megérintésnek, és így kénytelenek voltak legalább külsőleg ildomosan, habár a legméltatlanabb kifakadásokkal ezt a kérdést fölvetni és lebonyolítani oly módon, hogy sem a ház elnökén, még kevésbé a kormányon kár nem esett, legfeljebb ők szenvedtek tekintélyben és befolyásban. Mészlányi, Szalay Imre azt is meg akarták próbálni, hogy Kossuth Ferencet rábírájék, jönné el ezen vita alatt a ház karzatára. Ő azonban indignálódva visszautasította ezt az ajánlatot, kérdezve, hogy mit is gondolnak tulajdonképen felele, midni ily kívánásokkal állanak eleje. S mi volt mindennek a vége? Hogy Wekerle Sándor miniszterelnök a ház tapsai közt újra tudott szép szavakban Kossuth Lajos emlékének áldozni, hogy mintaszereleg találta el a módot az olasz nemzet iránti barátságos és rokonszenves érzelmeinknek kifejezésére, aként, hogy az még a hármasszövetségnek is nagy előnyére vált. Alkalma nyílt kifejténi a kormány eljárásának és állásponjtjának teljes korrektségét és helyességét és az ellenék legnagyobb ámulatára még azt is elérte,

hogy épen Kossuth Lajos nevével kapcsolatosan fölvetett kérdésben 67-es többséggel tudott pártjával győzni. Az ellenék nagy győzelmi hadjárata tehát nagyon furesán végződött és még sok ilyen győzelmet kívánunk neki.

HIRROVATUNK.

Pécs, április 12.

— **Egy jeles tudós halála.** A magyar tudomány világának nagy halottja van. Szabó József dr. ergetemi tanár, európai híri természetdudoss hosszas szenvedés után meghalt budapesti lakásán. A természetdudományok a külföld legnagyobb elismerése mellett gyarapította. Ő alkotta meg a mineralogiai mikroskopiát, mely nélkül ma már bájos volna elképzelni az ásványismeretet. Szabó Józsefet, *ki mint tudós legelőször Pécssett, az orvosok és természetdudossok 1845-odiki vándorgyűlésén tűnt föl a legmagasabb képzettségről tanusodó beszédével, Londonban és Washingtonban egyaránt ünneplte a tudós világ; új fajokat neveztek el nevééről s műveit lefordították sok nyelvre.*

— **Az 52. gy-ezred egykori tisztjeinek testvérakomája.** Régi szokást elevenítették föl most az egykor az 52. gy-ezredhez tartozó s most Bécsben lakó tisztiek. Lakomára gyűltek össze, a mit 6k katonanyelven „testvéresülési ünnep”-nek neveznek s a mit a kollegiális együttérés ápolása végett rendeznek. A szombaton tartott lakomán ott voltak a már nyugalmazottak közül: Salermo báró ezredes, ki az ezred kötelékében 1838 óta szolgált, Pischely és Jaksche kapitányok, Balogh őrnagy, Sostariacs lovag tábormk, Koppén ezredes, Böhm százados, Lauml lovag őrnagy, az aktív szolgáló tisztiek közül: Kohl alezredes, a Budapesten levő ezredből, Zepke százados, katonai térképész-tudó intézeti tiszt, Raics százados, az áthelyezettek közül: Korbusz és Pászthory báró kapitányok a magyar királyi testőrségben, Minutillo ezredes, a es. és kir. testőrszázad parancsnoka, Steinberg alezredes, jelenleg a 46. gy-ezredben, Fichtenre alezredes-hadbíró, a bécsi helyőrségi hadbírósgáj vezetője, Koch a 69. gy-ezred parancsnoka, Durall százados, Kopecky százados, mindketten a 99. gy-ezrednél és Lukes J. tisztirangjáról lemondott volt 52. gy-ezredbeli tiszt, jelenleg előkelő katonai iró.

— **A Farkas-Rattkó-díj a Nemzeti Színházban.** Néhai Farkas István pécsi ügyvéd sok-sok kulturális alapítványa közül a Nemzeti Színház-nak is juttatott egyet, hogy azzal a törekvő színeszettek jutalmazza. A Nemzeti Színház tagjai az idén Latabár Kálmánnak szavazták meg a jutalomdíjat.

— **Plebánosi pályázat.** A Spies János kanonokká kinevezésével megüresedett paksi plebániaira pályázat van hirdetve f. hó 20-ikáig. Ez a gy plebánia is főleg egy kis kanonoksgággal.

— **Vallásos adományok.** Az afrikai missziók kegyes céljának előmozdítására a pécsi egyházmegye községeiből a folyó éven 650 frt és 1 arany gyűlt össze, mely összeg a bécsi pápai nunciaturához szolgáltatott be. (Miert nem a hercegprímáshoz? Magyarország katolikusai csak nem tartoznak talán a bécsi nunciatura fátóságá alá? A szerk.)

— **Munkásgyűlés.** Vasárnap délelőtt 9 órakor pécsi munkások gyűlést tartanak melyen a május események mint nemzeti munkásünnepnek jelentőségéről fognak beszédet mondani, továbbá „a szocializmus törekvése és a budapesti országos pártkongresszus” cím alatt szocialisztikus fejtegetéseket tartani.

— **A kórház kitépése** érdemében ma tartották meg a válalokozó iparosokkal az árlejtést. A legolcsóbb ajánlottak tettek következők: a kőműves munkákra előirányzott 65,132 frtból Köröszts József engedett legtoább 5°/o-ot, az akcs munkánál 8207 frt előirányzatból Marton Imre 15°/o-ot, a kofárgók munkánál előirányzat 2590 frt ífj. Vogl János az egységárakért szállít, a cserepes munkánál (1826 frt) Lauber Rezső 10°/o-ot engedett, a bádagos munkánál (1247 frt) Hillebrand Ferenc 14°/o-ot, az asztalos munkánál (1656 frt) Germán István a parkettezésnél 13°/o fól fizetéssel s az egyéb munkánál 10°/o engedémmnyel tette a legelőnyösebb ajánlatot, a lakatos munkánál (1818 frt) Gianone Gyula 5°/o-ot engedett, a mázoló és szobafestő munkánál (3977 frt) a mázoló munkára vonatkozog 15°/o-ot a szobafestésnél 10°/o-ot engedett, az íveges munkánál (1846 frt) Klein 15°/o^o/o-ot, a vízvezeteki berendezésnél (8100 frt) Tichy Ede 15°/o-ot engedett. A többi árlejtésre kiirt munkára nem érkezett be ajánlat.

Tanítói pályázatok. A kácsfalui r. k. kantortanítói állásra f. hó 21-ig, — a dárjai plebániahoz tartozó kisdárjai kantortanítói állásra f. hó 22-ig, — a kislaludi r. k. kantortanítói állásra május 4-ig, — a miszlai plebániahoz tartozó udvari-i kantortanítói állásra f. hó 16-ig — a paári-i (Tolnavm.) oszaltányitói állásra május 15-ig pályázat van hirdetve.

— **Az egyházmegyéből.** A megyés püspök lagujab körlevele tudatja, hogy az a pari kegyurasági plebánia Klein József lengyeli plebános, a lengyeli kegyurasági plebánia pedig Herger József helyőrségi káplán nevezették ki. — Györök Ferenc mőzi káplán ugyanazon plebánia vikáriussá nevezették ki.

— **Filharmoniai hangverseny.** Jövő szerdán, e hó 18-adikán tartják meg a mi filharmonikusaink hangversenyüket, melyet a pécsi túzóltóság és a Mecesek-egyesület javára rendeznek a tornacsarnokban. Közreműködnek a hangversenyben: Szabó István dr. (Szigetvár), Wallerstein Bódog dr., Girardi József, Mihailovics Emil, Maletter László, Kocsarek P., Schedvi Ferenc és Oszald Ferenc I. hegedűsök; Eckhardt Antal, Maletter István, Némethy József, Steszkal Vencel és Goldstein Izidor II. hegedűsök; Németh Arthur dr., Brüstle József, Müller Antal és Krudy Agoston (viola); Zoller Ferdinánd és Krainitz József (cello), Simacek Alajos és Ehr József (nagybőgő). Kivülük még 28 katonazenekari tag vett részt az előadásban. Az így összeállított zenekart Löhr Vilmos dirigálja, aki a próbákat is vezeti.

— **A trefa tragikus vége.** Tegnap az idén órákban rémhir járta be a várost. Két a 44-ik gyalogezrednél szolgáló egyéves önkéntes megverekedett és a kihívót ellenfele kardjával valóban megsebesítette. A halállal vívalva vitték a szerencsétlen a kórházba. A szárnya kelt hie nek esakhamar valóknak bizonyultak. Elmondjuk a történetet ugy, ahogy az tényleg lejátszódott.

Délután jó kedvben, mint kis gyermek, ha lelkőjüket elvezétek, futkároztak az önkéntesek a Krajezár kaszárnya udvarán, *Billitz* Ottó és *Szarvas* Imre önkéntesek mulatozásból pofozkodtak. Billitz elszaladt és odakintál Szarvashoz: Jőjj ide, ha megs. Szarvas hallgatott a hívó szóra és Billitz minden sértési szándék nélkül kétszer areul ütötte Szarvasat. A dolagnak komoly következménye nem lett volna, ha a végzetes pontok meg nem látták volna a tiszték, kik jelentést tettek az ezredesnek. A tiszték azon jó szándéktól vezéreltetve, hogy a pajkos fiatal önkénteseket komolyabb magatartásra tanítsák, tudtára adták Szarvasnak, hogy ki egy árulóléért magának elégtételt nem vez

méltatlan a tisztí botra és ily körülmények között tiszt nem lehet. Szarvas Imre, ki egy előkelő és vagyonos somogy megyei földbírtokosnak, Szarvas Ernő somogy megyei virilistának fia, megértette mi a kötelessége és azonnal provokálta Billitz Ottót. Mint szertől fél, Inself Vilmos hadnagy és Bauer Gusztáv önkéntes által provokálta Billitzet, ki megnevezte ségedéit Mihailovics Zoltán hadnagyot és Littke Lőrinc önkéntest, kik az ezredhez mentek azon kérdéssel, megengedi-e párbaj megtartását, mire az ezredes a párbajnak szabad folyását engedte. A párbajozó felek és segédek, dr. Rosenfeld Jakab és dr. Bass József ezredorvosok társaságában fölkeresték a Krajezár Kaszárnya tornatermét, hol lefolyt a végtelen kimenetű párbaj.

Szarvas Imre, ki gazdász, és lovasági dolgai azelőtt nem akadtak, vivni nem tanult és mikor élesre fent karddal kiállt ellenfelével szemben, elég ügyetlenül Billitz nyakán és bal karján jelentéktelenül megsértette, míg Billitz, ki több évig tanult vivni, teljes erővel rontott Szarvasnak és kardjával két bordát vágta át Szarvas tüdején erős sérülést okozott. A jelenlévők meg voltak rémülve. Szarvas összeesett e szavakat mondva: Jaj, meghaltam. Az orvosok gyorsan bekötötték sebeit. Eszméletlen állapotban szállították hordágyon a katonai kórházba, és az orvosok még abban sem bíztak, hogy az éjt átáli. Intézkedés történt, hogy Szarvas szülei táviratilag értesítsenek a szerencsétlenségről. Kórházban külön szobában helyezték el és azonnal gondos ápolás alá vették az orvosok a rokonszenves fiut, kinek tragikus sorsa az egész tisztikarba megrendítő benyomást gyakorolt. Dr. Bass egész éjjel a beteg ágya mellett időzött, pezségével üdítve a nagy beteget. Senki sem gondolt arra, hogy a gyermekes játéknak ily szomorú következményei lehessenek.

Ma kora hajnalban Pécsre érkeztek Szarvas szülei és nővérei dr. Palányi belegi orvos kíséretében. Könnyen elképzelhető, milyen érzések maraengolták az anya szívé, mikor a szűks:avu távirat egyetlen fiának szerencsétlenségéről értesítette. A vasutról egyenesen a kórházba siettek, hol meghallották, hogy gyermekek még él, és hogy az orvosok nem adnak föl minden reményt, hogy megmentődik lesz élete. Az anyát azonban nem engedték gyermekehez, mert az orvosok eltiltották néki a beszédet, tartózkodnia kell minden izgalomtól és az orvosokkal is csak intő jelekké érteti meg magát. Eddig seblán nem következett be, de a mellhártyagyulladás tünetei mutatkoznak, hogy az életveszély immens. Meg lesz-e menthető az életnek, attól függ, mily erővel lép föl majd a láb. Eszméletét Szarvas eddig nem veszítette el. Ma sokan fölkeresték a sebesültet a kórházban, de senkit hozzá be nem bocsátottak.

Szarvas 21 éves, ambiciózus fiatal ember. A gazdasági iskolát végezte, irodalommal is foglalkozott és a „Hét”-ben s lapunkban is saját és Tilos Imre álnév alatt jelentek meg becses tárcza közlemények. Ha letette a tisztí vizsgát, halálba az egyetemre akart menni, hogy ott a gazdasági tanulmányait folytatva a bölcsészeti tudományokból elnyerje a doktora-t. Mily szép és reményteljes élet-pályát vágott ketté az a tegnapi karsdaps! Tán ottalmába veszi még a Gondviselés a szerencsétlen fiatal embert, visszaadva őt szüleinek, kiknek gyermekek minden reményökét képezte és a társadalomnak, melynek hasznos tagjává küzdhetne volna föl magát. Itt van a gyermekes játék tragikus vége.

Más oldalról a párbaj lefolyásáról a következőket halljuk: Billitz Ottó ellenfele azzal a halálözött szándékkal támadt reá, az en gardera, hogy egy magas quar-tal végig hasítva arát rögtön harképtelenül tegye. Billitz ezt az első vágást fölfogva, megakarta akadályozni ennek a vágásnak célba vett megismétlését, de minthogy ellenfele közel állt hozzá, a kard fokával adott cerele vágás az utolsó borda alatt mintegy 10 cm. mélységre katolt Szarvasnak alsó testébe, tekintettel annak lenni Szarvasnak a vívásban való gyakorlatlanságára, de látva ellenfelének kiméletlen szándékát, saját védelméről kellett első sorban gondoskodni, mi, hogy oly szerencsétlenül történt, ő maga sajnálja legjobban. A párbaj után a felek kezét nyujtva egymásnak, kibékültek.

Városi ügyek.

— A közigazgatási bizottság ma délelőtt Kardos Kálmán főispán elnöke alatt ülést tartott, melyen a szokásos jelentésekkel tették meg a közigazgatási ágak vezetőit.

A Városi közigazgatás mult havi tevékenysége. A közigazgatási igazgatásban beérkezett márciusban 1699 ügydarab, elintéztetett 1603, áthozottat 95. A rendőrkapitányság iktatójába érkezett 1353, elintéztetett 1275. Büntülő volt 10, kihágás 28, tüzeset 1, öngyilkosság 1, véletlen haláleset 27, letartóztatás 59. A központi községi bíróságához érkezett 343 rendes panasz, 9 eredeti kihágási ügydarab, februárról maradt 17, ezekből megszünt 26, tárgyalatott 332, áthozottat 11. A bányatelepi községi bíróságához érkezett és elintéztetett 25 ügy.

— Az árvások negyedévi kimutatása. A városi árvásoknál a lefolyt negyedévben kezeltettek: késpénzben 142456 ft 45 kr., takarékpénztári könyvekben 186406 ft 65 kr., értékpapirokban 101330 ft, kamatszelvekben 13111 drb, tartalékalapban 20233 ft 90 kr., ékszerekben és drágaságokban 607 ft 30 kr., összesen 930010 ft 73 kr. Kiadatott illetve kifizetve: késpénzben 142336 ft 30 kr., takarékpénztári könyvekben 52410 ft, kamatszelvekben 61 drb., összesen 254481 ft 08 kr. A gyámhatóság alól folszábadult 52 egység, kik részére 11983 ft 52 kr. szolgálatottat ki. A pécsi kir. adóhivatalban tőke, kamat és járadékadó-mentes 4 százalékos kamatozásra elhelyezve 81000 ft közöspénztári tőke maradt. Magánfeleknek 6 százalékos kamatozásra 22800 ft kölcsönt adott a gyámpénztár.

— A város egy havi adója. Mult hónapban a város területéről befolyt *egyenes* adókbán 13,613 ft 88 kr 322 ft 79 kral több mint tavaly e hónap; az év elejétől befolyt e címen 93,724 ft 24 kr, 5299 ft 24 kral több mint tavaly ez idő alatt. *Hadmentességi* díjban befizetett 433 ft 280 ft 59 kral több mint tavaly márciusban, az év elejétől 1476 ft, 515 ft 35 kral több, mint tavaly ez idő alatt.

TÁVIRATAINK.

A hajba kapott szélsőből.

Budapest, április 12. (A „Pécsi Újság” tudósítójának távirata.) A szélsőbálnak már rég előrelátott szétbomlása bekövetkezett, még korábban, mint általában gondolták. Lehetetlen is volt, hogy a víz és tűz együtt maradjon, ha a mindig folul uszó és a közismert pityergő prókator a legképtelenebb fogásokkal össze is akarta tartani e táborn,

hogy néha-néha mesterségesen összehozott ultramontan többséggel agyonverje a szabadelvéket, mint az annak idején Bartha Miklósnak alnelökké való megválasztására alkalmával sikerült. Ehhez járult még Kossuth Lajos halála, mely teljesen elvette a függetlenségeknek alapját, összetörtöt kapcsát. Tegnep este Szilágyi bizalmatlansági indítványának tárgyalásánál alaposan össze is veszték, annyira, hogy ilyen összeveszés pártban Magyarországon még nem történt. Kevés hira, hogy Ugron *István* hajba nem kapott, bár nem lehetetlen, hogy az összeszólalkozásból ma párbaj is lesz. *Juszt* ugyanis kijelentette, hogy *ezt a bizalmatlansági indítványt nem lehet megszavazni*, különben kigunyolja az egész közvélemény a pártot.

Ugron Gábor heveskedett, hogy ő akkor a Kossuth gyászszertartása miatt beadott bizalmatlansági indítványt sem fogja szombaton indokolni, mert látja, hogy *a párt a kormányt minden áron fontartani akarja*.

Polónyi Géza megkísérlette a kiegyezést avval, hogy ő határozotlan visszavonja bizalmatlansági indítványát, Bartha azonban kijelentette, hogy akkor ő adja be a bizalmatlansági indítványt, ebből aztán leirhatatlan összeveszés támadt, melynek végével Ugron fenyegetve elhagyta a klubot. A dolog annyiban előnyös, hogy most az ultramontanok kénytelenek a pártból kilépni. Sajnos azonban, hogy Polónyi még most is benn fog maradni a pártban. Pedig Polónyit tegnap a városi közgyűlésen *tüntetőleg lesvazatták*, mikor éktelen kifakadásokkal a budapesti papoknak Kossuth halála alkalmával tanusított *viselkedésök szemben* rosszalást akart a közgyűlés által kimondatni. Az összes zsidó vallású városi képviselők inkább a papok melletti szavaztak, csakhogy Polónyi ne támogassák.

Fogadások a polgári házasságra.

Budapest, április 12. (Eredeti távirat.) A polgári házassági javaslat fölötti szavazás iránt mindenfelől rendkívül nagy volt az érdeklődés; mérlegelték az eshetőségeket, tipelték a szavazatokat, akár egy verseny előtt. Számos fogadásról hallottunk, melyek a többség számarányát illetőleg történtek, de egy sem olyan érdekes, mint gróf Szapáry Gyula és Széll Kálmán fogadása. Gróf Szapáry Gyula egy négyes fogatot kötött le Széll Kálmánnak arra az esetre, ha a javaslatnak 70-nél nagyobb lesz a többsége. Ellenben ha 70-nél kevesebb lesz a többség, akkor Széll Kálmán egy négyes fogatot tartozott adni Szapáry Gyulának. Szapáry gróf a szavazás után most már küldheti fogatát — Széllnek.

Hírek folytatása.

— **Hymen.** Kugler Nándor, lapunk munkatársa oltárhoz vezette Rotter Olgát, özv. Rotter Berta urán leányát Baján.

— **Athelyezés.** A m. kir. honvédség rendelti közönlönynek legutóbbi száma szerint *Maglaj* Jenő a 44-ik cs. és k. r. gyalogvezred tisztihelyettese a 19-ik pécsi honvéd gyalog ezredhez helyeztetett át. *Nagy Albert* a 13-ik huszár ezred tisztihelyettese pedig a 8-ik pécsi honvédhuszár ezredbe helyeztetett át.

— **A test fekvése alvás közben.** Már többször javasolták, hogy alvás közben a fej alá ne tegyenek vánkost, hanem a test lapos agyban fekdűdjék. Az orvosok ebben az irányban kísérleteket tettek és arra az eredményre jutottak, hogy ha alvás közben nem tesznek fejünk alá vankost, hanem lapos agyban fekdűnk, gyorsabban fel tudunk ébredni és szellemileg, testileg is jobban fel vagyunk ödüelve az alvás után. Különösen fejfájás, mámor esetén, általában mindazon bajoknál, a melyek az agyban a vérkeringés megakadályozására vehetők vissza, igen ajánlatos, ha alvás közben a fej melyebben fekszik a törsnél. Az ajukatak pedig legjob, ha fektetve hagyjuk, mert így a vérkeringést maga a test tehetetlenségi ereje is előmozdítja míg elcsúsznak az ajútra nevez a legrosszabb, ha fölemeljük és fölálítjuk.

— **Hamis hírek, hamis ötösökről.** Anyira benne vannak a pécsiek a hamis bank és államjegyekről való félelemben, hogy a szép képek színből ragyogó tizes bankjegyek és a szépen megrajolt ötösök elvezették varázserőiket. Mindenki fél tőlök, mint már a rossz pénzről félni szokás. Ha tehát már igazán van okunk a tényleg forgalomban lévő hamis tizesektől óvakodni, akkor nagyon is helytelen a közönség tartózkodását a pénzek elfogadásától még hamis hírekkel is tetézni, a melyeknek tegnap jártak be a város hamis ötösökről, mely hamis hír egyik lapba is belekerült, hogy ma már az ötösöket nem akarják elfogadni, melyek ezen számmal vannak ellátva: Jf. 48—18.08698, pedig ezen ötförintos államjegyek teljesen ártatlanok, egy fél fillérel sem érnek kevesebbet, mint 5000 krt és a ki hamis voltukat terjesztette, a kereskedelmi világ nyugodalmanak, a forgalom folytonos voltának nem jó szolgálatot tett. Az ötförintos államjegyet nem lehet utánozni, mert ezen pénz viznyomatással bír és a bankészinálók épen az ötförintosok utánzását eddig meg sem kísérelték, *mncs oka tehát a közönségnek a tartózkodásra az ötförintos jegyek elfogadásánál, ha azok mindjárt Jf. 48—18.08698 számmal vannak is ellátva.* Amint hamis a hír a hamis ötösökről, épp oly hamis az a *bapcsolatosan terjesztett hír, hogy a vasutnál ly hamis ötösöket elkoboztak.* Ott ötförintos államjegyeket nem fonskáltak. Ugy látszik itt rossz térfőrel van eszupán szó, mely azonban tréfának elég rossz, a mennyiben tegnap este és ma alaposan föllármázta a bankot. Az osztr. magy. bank pécsi fiókjához is több östöt hoztak, de ott mindenkit megnyugtattak, hogy az östök valódiak és hogy ugyanazon számjegyvel ellátva nagyobb mennyiségű papírpénzt nyomnak.

— **Egészes és népesedés.** Márciusban a városi főorvos jelentése szerint, kedvező volt az egészségi állapot a városban. Kevesebb volt a beteg és halott, mint a szintén kedvezőnek jelzett február hóban. A difteritisz hanyatlóban volt. A kórházakban apadás állott be. A városiban 574, az irtalmassoknál 89, a bányatelepeiben 24 beteget ápoltak. Elve született 123 gyermek, meghalt 93 egyn, ez utóbbiak közt 22 idősen a kórházakban; tehát a valódi

helyi szaporodás 52, míg februárban csak 26 volt. A születéket közt volt 70 fiú, 53 nő, köztük 22 törvénytelen, 103 róm. kath. 3 ágostai, 2 református, 15 izraelita. Iker 2 ízben született, házasságra csak 5 pár lépett. A meghaltak közt volt 45 finemű, 48 nő, 88 róm. katholikuss, 1 ágostai, 1 református, 1 gör. keleti, 1 izraelita. A legmagasabb kort ismét egy özeveg aszszony érte el, a ki 86 évét ért el. Halva született 7 fiú, 4 leány, mind törvényes.

— **Rabstaszitka.** A pécsi főgőzházban március végén 137 egyn volt forvra, köztük 33 vízszálat alatt, 17 föllebbes alatt, 87 jegerlyégen elítelt; 117 férfi, 20 nő. Elelmezésük 506 frt 54 krba került.

KÖZGAZDASÁG.

(*) **Magy. gőzhajózási társaság.** Mindinkább előtérbe szorul a magy. kereskedelmi kormányának egy önálló magy. gőzhajózási társaságot létesíteni akaró törekvése és e szóra: „Magy. gőzhajózási társulat,” ha a miniszter ajkáról hangzik el, rögtön érzékenyen csökken a DGT. részvényeinek árfolyama a börzén. Ujabban az a hír merült föl, hogy *Rouvier* volt francia pénzügyminiszter Budapestet járt, hogy *Lukács* miniszternek a magy. gőzhajózási társaság létesítése érdekében francia pénzt ajánlon föl. Most ezen ügyben a N. Fr. Pr. párisi levelezője beszélgetést folytatott Rouvier volt pénzügyminiszterrel. Rouvier a létesítendő magy. gőzhajó társaságról a következőket mondta:

— Semmi esetre sem szándékom üzleti vállalatot létesíteni és kérem ezt, ezt a leghatározottabb formában kinyilatkoztatni. En a politika és nem az üzlet embe-ber vagyok. Igaz, hogy pénzügyi ismerőseim egy csoportja azon kérdéssel fordult hozzám, hogy tanácsos volna-e egy magyarországi üzletet létesíteni? En az esetre, ha a körülmények megengedik, igenlőleg válaszoltam, mivel föltétlenül kívánatosnak tartom, hogy a francia tőkének útja ismét nyitva legyen az osztrák-magy. monarchia felé. Ez politikai tekintetben is birhat ma bizonyos fontossággal. Az említett csoport erre valakit Magyarországra küldött, hogy tanulmányozza a viszonyokat. Azt hiszem, hogy a magy. kormányának ez ügyben határozott ajánlatot még nem tettek, és hogy a dolog létesítése megadandó szubvención fog mulni. Hogy mily összeget kér majd az itteni konzorcium a magy. kormánytól, azt nem tudom és nem is hiszem, hogy a dolog már oly stádiumban volna, mint a melyben fix számokról lehetne beszélni. E pillanatban csak a hajlandóság bizonyos a magy. gőzhajózási társaság létesítésére.

— Es kik lesznek tagjai a csoportnak? — Azt nem mondatom — válaszolt erre Rouvier, egyben kijelentvén, hogy a dolog élére egyelőre nem áll.

Ennyit mondott a francia miniszter. Most ismét más oldalról hangzottak, hogy a dunai gőzhajózás önállósításának rég vajdó ügye *meg e hó folyamánán elől s illetékes helyen nyilatkozat fog történni e tárgyban.* A legutóbbi tárgyalások hangulata a dunai gőzhajózási társulat nem igen biztató volt.

Hogy a kereskedelmi miniszter hangulata nem kedvező a társulatra, az kitünik azon körülményből is, hogy a m. kir. államvasutak *még azon aránylag csekély mennyiségűt is, melyet eddig a DGT. pécsi közönbányából rendeltek meg a legkisebb mennyiségre redukáltak és a számtári szabványokból rendeltek meg, nagy mennyiségűt szentel, úgy, hogy ott, tehát közeli szomszédságunkban meg kellett állapítani a termelést, meg a pécsi közönbányák a legnagyobb fogyasztókat egyiktől estek el.*

Ez a haboru! És Pécs sz. kir. város, melynek legvitalisabb érdekei forognak kockán *papiruso* akarja e háborút elintézni? Ugy gondoljuk, hogy az lehetetlen és most már a tizenkettodik éra elérkezett, hogy közbelépésünkkel e szembányáink ellen folytatott ellenséges hadjáratnak véget vessünk.

(*) **Az első magy. általános biztosító társaság** ma delután tartotta közgyűlést Csekonics Endre gróf elnökelete alatt. Az elmúlt üzletét tiszta nyereségre 1.234.237 frt 39 krt tesz. Ebből 119.040 frt 10 kr az elbetszítottak nyereségyezésére fordítandó, — 123.315 frt 98 kr a kulónartalek alapra, 73.989 frt 58 kr az igazgatósági nyereségy-osztalakra, — 36.994 frt 58 kr a tisztviselők nyereségy-osztalakra — 24.663 frt 10 kr a tisztviselők nyugdíjalapra. Az elegendő fönnmaradó 855.633 frt 75 krtól minden egyes részvény után 230 frtót fognak kifizetni. A még fönnmaradó összegekből 10.575 frtot ad az intézet jótékony célokra; a többi maradványt pedig a kulón tartalék alaphoz csatolja, a mely ekkor 280.900 frtra gyarapszik.

(*) **Ministeri rendelet szőlő művelésünk ügyében.** A földművelésügyi miniszter elrendelte, hogy mint egyéb szőlőművelő helyeken, úgy Pécssett is március, április és május hónapokban zöld fas, május június hónapokban zöld ojtási tanfolyamot tartsanak, egyszersmint elrendelte, hogy ezeken a tanfolyamokon a fás ojtás készítése módján kívül az ojtványok eliskolázása és további kezelési módja is bemutatassék. A miniszteri leirat meghagyja, hogy amely községek ohajátik, ott a szőlészeti felügyelők tartsanak tanfolyamokat, de ha a község az ojtáson kívül a kezelést és eliskolázást is tanulni kívánja, úgy a kellőleg megforgatott s elkészített földet és alkalmas vesszőket kell a felügyelő kezé alá bocsátania. Buzdításul az idén is egy 10 frankos arany és 3 ezüst frtől álló jutalomdíjat tűz ki a miniszter a fás és zöld ojtásra.

Humor.

Megszokta. — *Asszony:* Te Béla, a guvernánktól föl kell mondani, pusztuljon innen! Amik csak mondok neki, minderre visszatelesek.

Férj: Ugyan ne vedd tőle zokont, — azelőtt telefonos kisasszony volt.

Jó védelem. — *Kereskedő:* Szégyelje magát, amint ilyen piszkos üzletet folytat.

Uzorsás: Engedelmet kérek, nem úgy van a dolog; én csakis a tiszta jövedelemből élek.

Névnapi ajándék. — „Mivel lepett meg a feleséged a neved napján? — „Folvartta valamennyi hiányzó gombjaimat a ruháimra, amire őt még soha se tudtam rávenni.

Modern Éva. — „Mért fordultál el egyszerre teljesen a szép Klárától? „Hja, barátom, mikor először „légyott”-ot adtam neki, mindjárt egy eskető barátot is hozott magával.

A hercegi-fiu nevelésben. — *Nevelő* (a herceg fiuhoz): Főnséged megszegenyt engem azon nemes egyszerűségével és igénytelenségével, mely szerint négy világrészszel megelégedni s ketyegkedik. Mégis engedje meg kegyelmesen, főnség, hogy az általam alázatosan előterjesztett ötödik viágérsz is fönnállhasson a főnséged által is jóváhagyott négy másik mellett.

Felolós szerkesztő és lapfajdosos:

LENKEI LAJOS.

Nyomatott a „Pécsi Újság” nyomdájában.

Legjobb tetőcserép.

A legjobb és legolcsóbb háztető a minden államban szabadalmazott **kampós szegélyű cement-tetőcserép**

WURSTER ANTAL

cementáruk gyarából.

Különös előnyök:

Biztos meggátlása a hó és eső behatolásának, miután a cement a vizet nem bocsátja keresztül.

Ellenálló képesség a legkeményebb hideg és meleg ellen.

Habarcz fölösleges.

Az összes javítások elesnek.

Könnyű súly: 38 kiló négyzetméterenként, míg a pécsi első rendű cseréptégla sulya 90 kiló négyzetméterenként.

Ára: 1 négyzetméternek: 11 drb **99 kr.**

Kampós szegélyű cementtőcseréppel fődött tető tehát a legolcsóbb, mert tartóssága által önmagát fizeti ki:

5 évi jótállást nyújtok.

A tetőcserepek könnyed sulya folytán az egész gerendázat olcsóbb, mi szintén megtakarítás. A kampós szegély folytán **víz nem hatolván be, a gerendázat soha sem rothad.**

Ráth M. fakereskedő urnál 1893-ban egy háztető készült, melynek egyik fele kampós szegélyű cementtőcserépekkel lett befödve és melynek lécei tökéletesen szárazak, míg másik felén, mely pécsi cserépekből készült, a lécek az esőzéstől egészen megfeketültek, miről mindenki meggyőződhetik.

A kampós szegélyű cementtőcserépekhez külön e célra öntött vasból kitűnően szerkesztett elpusztíthatatlan háztető-ablak készült, mely szintén habarcz nélkül illesztetik be.

Bizonyítványok nélam: **Király-utca 8. sz. a.** betekinthetők.

Egyben van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy üzletem **végleges felhagyása folytán** az abban levő **órákat** és látszerészeti cikkeket folyó évi **november hó 1-ig** tetemesen lezállított áron árusítom el.

Tömeges látogatást kérve vagyok tisztelettel

WURSTER A.

Rendkívül könnyű cseréptető.

Habarcz teljesen fölösleges.

Az összes javítások elesnek.

Minden hasonló készítményekkel szemben előnyben kell részesíteni ezen labdacsockokat, melyek mentesek minden **ártalmas anyagtól** s a legnagyonbóbb eredménnyel használnak az altesti szervek betegségeinél, könnyen ha lajtok és vértisztítók. Egy gyógyszer sem kedvezőbb és amellet egészen ártatlan a hab-

Szókrökodéseket

a legtöbb betegségeknek e biztos forrásait olvasni és cukrozott alakja, míg még a gyermekek is szívesen veszik. Ezen labdacsockok dr. Pitha u. ari tanácsostól igen megfizető bizonyítvánnyal lettek kiténtve.

Egy 15 labdacsockot tartalmazó doboz 15 kr., egy henger (8 doboz, 12 labdacsock) ára **csak 1 frt o. é.**

Órás!

Sürgösen kérjük, hogy ovakodjanak az utazásoktól. Kérjenek **hátrahozottan Neustein-féle Erzsébet-labdacsockokat**. Csak akkor valódi, ha a dobozon törvényesen bejegyzett védjegyünk vörös nyomással Szt. Lipót és a mi égünkkel: Gyógyszerár a Szt. Lipóthoz, Wien, Stadt, Ecke der Spiegel- und Plankengasse olvasható.

Főraktár **Bécsben**: potheke szum heil. Leopold des Ph. Neustein, Innerstadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse. Főraktár **Pécsen**: Sipczestváni Zsigai László és az Irgalmasok gyógyszerárára **B.-Bellyén**: Uwira Ferencz gyógyszerárára.

Férfi öltönyök

minden idényre, **a legújabb divat** 4888. **szerint**

4 frt havi részlet fizetésre

mérték szerint készített

Löwy Miksa

divatárú és férfiruha-szövet kereskedő

Király-utca 15.

Szilágyi Eezősö zárbeszede.

Budapest, április 12. (Eredeti távirat.) A képviselőház mai ülésének kezdetén **Szilágyi Dezső** igazságügyminiszter zárbeszédében kijelenti, hogy a családjognak többi része is ki vannak dolgozva. Polonyi indítványához nem csatlakozhatik. **Smialovsky Valérnek** a kongrua rendezésére vonatkozó indítványa megfelel a kormány intencióinak. Szilágyi ezután Apponyi argumentumait cáfolja és indokolja a Horvátországra vonatkozó intézkedéseket. Folytatólag az *uralok házbán kötendő házasságokkal foglalkozik* és azt mondja, hogy ő ez irányban a bizottságban is igéretet tett és az ország területén az uraloktól házból kötendő házasságokra nézve fog javaslatokat előterjeszteni, de határozott időpontot erre nézve nem szabhat. Beszede végén foglalkozik még az ellenzéki szónokok fejtegetéseivel és *elfogadásra ajánlja a javaslatot.*

Apponyi és Szilágyi megjegyzései után **Csáky Albin** gróf miniszter szól és kijelenti, hogy Smialovskyknak a kongrua rendezésére vonatkozó indítványát elfogadják, ellenben *Eötvösnek* a 1848-ik évi 20. törvény-cikk végrehajtására vonatkozó indítványát mellőzni kéri. Erre az elnök a vitát beárja. A szavazás előtt visszavonja Polonyi az igazságügyminiszter ellen beadott rosszalási indítványát.

A mai szavazás.

Budapest, április 12. (Eredeti távirat.) Apponyi Albert grófnak a **szükségbeli polgári házasságra vonatkozó** határozati javaslatát föllállással elvetette a ház.

Ezután megkezdik a névszerinti szavazást a kormányban a polgári házasságról szóló javaslatra föltött. G. betűnél kezdődött a szavazás. *A képviselőház a polgári házasságról szóló törvényjavaslatot névszerinti szavazásban 271 szavazattal 106* ellenében elfogadta. **A többség tehát 165.** Mellette szavazott az egész szabadelvűpárt, a függetlenségi párt 12 kivételével és 10 nemzeti párti képviselő. A szavazás eredményét éljenzéssel, tapsal és nagy lelkesedéssel fogadták.

Budapest, április 12. (Eredeti távirat.) A képviselőház Eötvös Károly indítványát elvetette, Smialovsky indítványa azonban elfogadtatt. A Szilágyinak szóló bizalmatlansági szavazatra vonatkozó indítvány 214 szavazattal 102 ellenében elvetették. Elnök utólag konstatálja, hogy az általános vitára vonatkozó szavazatok összeszámitásába hiba csuszott, a **polgári házasságra vonatkozó törvényjavaslatra 285 szavazat esett és így a többség 175,** mely kijelentés szólni nem akaró lelkesült éljenzéssel fogadtattott.

Legközelebbi ülés holnap, melynek napirendje a részletes tárgyalás.

Fölhívás előfizetésre.

Április 1-én új előfizetést nyitunk a **Pécsi Újságra** és kérjük t. olvasóinkat, hogy az eddig irányunkban tanúsított szíves jóakaratot részünkre továbbra is föntartani kegyeskedjenek, másrészt pedig ismeretségi köreikben *lapunkat terjeszteni sziveskedjenek.*

A **Pécsi Újság** alig egy negyed évi fönnállása óta egyik sikert a másik után érte el. Kizárólag eredeti közleményei, melyek nem csak jól értesültségről, de arról is tanuskodnak, hogy lapunk munkatársai gárdájában nem egy országos tekintélyű író és írónok foglal helyet, általános föltűnést kelteettek, a mi pedig távirati értesüléseinket illeti, az egyházipolitikai vita, nem kevésbé a mostani szomorú gyász eset alkalmaiból meggyőződhetek olvasóink arról, hogy áldozattól vissza nem riadtunk, hogy olvasóink minden fontosabb mozzanatról a fővárosi közönséggel egyidőben értesüljenek.

A **Pécsi Újság** ily körülmények között nemcsak megtartotta azt, mi a lap megindításánál ígért, de ennél többet is tett, a miért az elismerés és méltánylás minden reánk nézve hízgelő jelel találkozunk. Egyenlő gondot fordítunk a Pécsi Újság helyi hírvivatára és a helyi érdekű ügyekre, mint a megyében történt eseményekre, melyekről a **legjobb** és legmegbízhatóbb **levelezők** egész gárdája értesít; értesítjük olvasóinkat a szomszéd megyékben előforduló följegyzésre érdemes dolgokról is, hogy a Pécsi Újság mindent nyújtson, mit egy helyi laptól várni lehet, de ezen kívül oly kimerítően foglalkozik *országos politikával*, cikkeiket oly előkelő politikuskok írják, értesítéseit a lehető leggyorsabban oly jól informált levelezőktől kapja, hogy a Pécsi Újság kárpótlást nyújt a fővárosi lapért, melyet 24 órával megelőz és mely kivonatosan olvasóit mindenről értesíti, mi az országban és a külföldön történik.

Ily körülmények között önérettel utalhatunk arra, hogy megtettük kötelességünket, másrészt pedig megelégedésünkre szolgál, hogy a közönség csakhamar fölismerje a **Pécsi Újság** értékét, annak irányát helyesli, mit a lapunkhoz tömeges csatlakozásból következtethetünk. Most, hogy az évnegyed vége közeledik, legyen szabad olvasóinkat előfizetéseik mielőbbi megújítására fölkérni, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás álljon be. *Videki előfizetőinket* arra figyelmeztetjük, hogy egy napilapnak oly nagy előállítási költségei vannak, hogy annak az előfizetési díjak pontos beérkezésére biztonsággal számítani kell. Erre, kérjük vidéki előfizetőinket legyenek figyelemmel és azért az előfi-

zetes szót kérjük a valódi értelmében megszívlelni.

A kezdet nehézségeit most már leküzdve, azon leszünk, hogy olvasóinknak a jövőben is, mint eddig, többet nyujtsunk, mint a mit ígértünk.

Pécsét, 1894. április 12.

A **Pécsi Újság szerk. kiadója.**

Hivatalos árfolyamok jegyzései a budapesti áru- és értéktőzsdén.

(A Pécsi Újság eredeti távirata.)

Április 12.	Péncz. árf. o. é.
1. Magyar aranyárjaredek 4 ^o /o	118.-
2. Magyar koronajaredek 4 ^o /o	95.-
3. Magyar vasuti kölcsön aranyban 4 ¹ / ₂ ^o /o	126.50
4. Magyar vasuti kölcsön ezüstben 4 ¹ / ₂ ^o /o	102.-
5. Magy. kel. vasut áll. kötv. 1876-ból	123.-
6. Magy. földterhem. kötvény 4 ^o /o	95.50
7. Italmérségi jog megváltási kötvény	102.25
8. Horvát-szláv földterhem. kötvény	98.-
9. Magy. nyeresémsorsjegy kölcsön	153.-
10. Tiszaszab. és szegedi sorsjegykölcsön	143.50
11. Osztrák jaredek papirban	98.50
12. Osztrák jaredek ezüstben	98.25
13. Osztrák jaredek aranyban	119.-
14. Osztrák koronajaredek 4 ^o /o	95.-
15. 1860. évi osztrák államsorsjegy	145.50
16. Osztrák-magyar bankrészeiny	10.05
17. Magyar hitelbank-részeiny	421.75
18. Osztrák hitelintézeti részeiny	354.50
19. Osztr. magy. államvasuti részeiny	337.75
20. 20 frankos arany (Napoleonford)	9.92
21. Német birodalmi márká	61.15
22. Londoni vista	124.90
23. Párisi vista	49.65
24. 20 márkás arany	12.21

Időjelzés: változó felhőzet, enyhe, helyenkint esapadék.

PÉCSI SZINKÖR.

Folyó sz. 6. Bérlet 5 sz.
Holnap, pénteken, április 13-án

Paraszbecsület.

Opera i foltv. Szövegét írta: Sargioni Tozzetti és Menacci. Zenéjét szerlette: Mascagni Péter. Fordította: Radó Antal.

S z e m é l y e k:

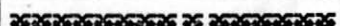
Santuzza, fánusi leány	Kaposi Józsa
Lola, Alfió felesége	Fodor Ilona
Turiddu, fiatal parasztelegény	Sz. Nagy Imre.
Alfió, fuvaros	Kassay K.
Lucia, Turiddu anyja	Kállai L.

Ezt megelőzi itt először:

Katonásan.

Vigjáték i fölönvában. Irta Andrácszky Jenő.
Személyek:

Gárdai Albert, nyugalmazott huszár őrnagy	Peterdi
Jolan) unokahugja	R. Balogh Etel
Olga)	Kalmár Piroksa
Lengyel Emil, miniszteri titkár	Szakács
Huszár Elemer, hírlapíró	Balla

Kezdeté fél 8 óraker.**Keresek Pécsét**

egy jó forgalommal bíró fűszerüzletet (nagyban és kicsinyben) átvételre, esetleg **társ** képen avagy egy jó forgalmu piacon levő **helyiséget**. E tekintetbeni ajánlatok „**B. M.**” jel alatt **Sikray S. hirdetési irodájához** Budapest, VI. Váci-körut 33. sz. a. címzendők. 4867.

